

אבן מקיר תזעק על מצב השחיטה

חלק ב **אור הזוהר 485 * כסליו תשע"ד**
מפעל הזוהר העולמי
בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

והפגימות האלו ולא היה לנו כל כך הרבה פצצות תופת וקרבות רח"ל.

הבעיה אז לפני ארבעים שנה התחילה כך: שהנשים צדקניות כשבאו לקנות עוף לשבת קודש, והעוף עלה כשלושים וארבעים לירות לעוף, והתחילו לבדוק העוף מכל הצדדים וראו הרבה פעמים מתחת לאגפיים (פליגל) שהוא קצת אדום בהורידו, זאת אומרת בגלל שהשוחט לא שחט את הורידים לגמרי ועל כן לא יצא כל הדם מהורידין מתחת לסימנים, שבאמת אפילו אם לא שחט הורידין העוף כשר לכתחילה, ומה הוא העצה לזה אם לא שחטו הורידין ונשאר דם מתחת להאגפיים? שצריכים עם סכין לקרוע ולחתוך ולהוציא הדם מתחת להאגפיים לפני שמכשירים את העוף.

בעיות של הקונים:

האשה הכשרה כשבאה לקנות העוף לכבוד שבת קודש מסתכלת על העוף כמו על אתרוג שיהיה נקי מכל. ואם היא רואה שהעוף אינה נקי לגמרי אינה קונה העוף הזה, וכך נשארו להבית משחטה כל העופות האלו. ועל כן לא היה הברירה ביד בעל המשחטה אך ורק לומר להשוחטים שאם אתם לא תשחטו שלא ישאר אדום כלום ויהיה נקי מכל, אז אתם לא יכולים לשחוט אצלנו, וניקח רק שוחטים שיכולים לשחוט כמו שנחנך בשביל הקונים שלנו, ואין אנחנו רוצים ומוכנים לשמוע כלום, ואיננו מוכן לשמוע ממכם כלום.

מי הוא המחליט??? - הדבר יצא מפי המלך (בעל בית השחיטה) לפני השוחטים חפזו!!!

ומה יעשה השוחט שהפרנסה היחידה בידו, וכל ימיו היה שוחט, ואינו יכול ברגע אחת להפסיק השחיטה וללכת להיות עוסק במסחר. [שוחטים יחידים היראים עזבו במשך הזמן את השחיטה] התחילו לאט לאט לשחוט בתוך המפרקת, והתחילו הבעיות, הסכין נפגם כל פעם, והתחילו להתיר פגימות קטנות מאוד, עד שירדו יותר ויותר, וכל השוחטים התחילו לשחוט לתוך המפרקת, [כי

וכך התחלנו השחיתות, נזהרנו מאוד בבדיקת ושמירת הסכין לבלי לנגוע במפרקת העוף. והדבר הזה אינו סוד וככתוב בשמלה חדשה (סימן י"ח סעיף י' וז"ל: ואם נמצא בו פגם אפילו חתך לתוך עצם המפרקת שחיתתו פסולה), וידוע לכל השוחטים וקצתם מהשוחטים יודו היום גם כן על האמת, [וקצת מהם יספרו סיפורים באבע מעשיות שפורחות באויר] שהסכין אם נוגע בהמפרקת נתקלקל. ועל כן השוחטים המומחים והיראים מלהאכיל טריפות נזהרים מאוד על כשרות הסכין. וממילא נזהרים לא לשחוט עמוק ומצמצמים לשחוט רק שני הסימנים והורידין שאם ירדו עם הסכין עוד קצת יגעו בהמפרקת והסכין אבד חזקתו וצריכים לבדוק תיכף ומיד י"ב בדיקות אם לא נפגם חס ושלום (עיי' שם שמ"ח סעיף י'). [ומה שהשוחטים והמשגיחים והרבנים מספרים שיש לנו הרבה סכינים טובים ובודקי סכינים מיוחדים, אמת וצדק!!! כי הבודקי סכינים האלה הם באמת המכשילים היותר גדולים אצלנו, [וכל אחד עם קצת שכל יחשוב, איזה גיהנום גדול צריך להיות מיוחד להבדוק סכינים הזה, כי כל שוחט יש לו את האחריות רק על הסכין שלו, ומה לא עושים בשביל פרנסה? אבל הבדוק הזה הוא לוקח את האחריות על כל הסכינים, וממילא בשביל זה הוא מקבל משכורת פי כמה, ואפילו שיאמר ויספר שהוא לא מקבל משכורת גדולה, אם נגיד שזה אמת, האם יש לך שוטה גדול יותר מזה, שעבור בצע כסף קטן ימכור לו כל עולם הבא שלו, ומוכן לילך לשאול תחתית עד עולם, ולא להנות מזיוו השכינה לעולם הבא], ומטעם זה אני כשלעצמי גם כן סמכתי יתדותי על הבודקים האלה וחשבתי מה איכפת לי אם הסכין אינו כשר הלא יש לי בודק סכינים והוא אומר שהסכין כשר? והאחריות הוא כולו עליו!!!]

אבל הירא שמים יודה על האמת, ואם הבודק הזה היה ירא שמים ולמד מלאכת בדיקת הסכין אצל ירא שמים שהיה לומד אותו באמת מה נקרא פגימה ומה לא, לא היה מכשיר כל הסכינים

עקב מכתב מהרמב"ם) **ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל**]. וראיתי בספר אלף כתב שמביא מה שכתוב בספר ה"אביב" - ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה. מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, **רבי נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפראנקפורט דמיין, עכ"ל**.

הספר הזה כותב בפרטיות על פראנקפורט דמיין שהוא בגרמני-ה, ואנו רואים ששני נביאים הרבי מצאנו ורבי נתן אדלר מקובלים בנסתר מתנבאים בסגנון אחד. הרי אנו רואים כאן בפשיטות שהקדוש ברוך ברוך מתנהג עמנו "מדה כנגד מדה", במדה שאדם מודד מודדין לו (סוטה דף ח' עמוד ב), ואם הסכין אינו כשר אז נתהפך חס ושלום ונעשה מהסכין של שחיטה "חרב" של "על חרבך תחיה", רח"ל. וכל זה כתוב בתורה, אבל האוטיסטים והקאבאליסטים הגדולים כולם שותקים ואינם יודעים מה שכל ילד קטן לומד בבית הספר. [היש לנו שקר גדול מזה, ואומרים לנו לעשות אסיפות דרשות מוסר ולומר תהלים, ואין הם יודעים מה שאמר רבי הלל מקאלאמאייע ז"ל, בשו"ת בית הלל (סימן ט' מ"ח) וז"ל: תדעו שעבירה זאת של נבילות וטריפות חמור מאד באיכותו משאר עבירות, שעל שאר עבירות אמרו חז"ל בנים משחיתים אף על פי שמתחיתים נקראים בשם בנים, מה שאין כן באיסור נבילה וטריפה שעל הכתוב "ואנשי קדש תהיון לי", פירש"י **אם אתם קדושים** ופרושים משקוצי נבילות וטריפות אתם שלי, **ואם לאו אינכם שלי**.

מעתה אם אינכם נזהרים חס ושלום מאיסור נבילות וטריפות איך אתם אומרים בכל שני וחמישי "כרחם אב על בנים כן תרחם עלינו" ואיך אתם אומרים בימים הקדושים "אנו בניך ואתה אבינו". איך מורא לא יעלה על ראשכם שיאמר ד' אינו מכיר אתכם ואינכם שלי עבור שנפשכם מגואל מאכילת טריפות, מכל שכן וקל וחומר בעת ובעונה כזאת אשר אחינו בני ישראל הרבה מהם נתונים למשיזה ובוזזים ד' ירחם עליהם, על מי לנו להשען רק על אבינו שבשמים, וגדול הרועה השומרן.

עוד כתב שם: ועל הנודע ביהודה כתב עינו כעין חשמל - על מדינת מעהרן פיהם [בגרמני-ה] כתב, **נחתם היא עם חותמו של סמ"ך מ"ם ר"ל**, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה). ובעיר פראג כל זמן שהי' הנודע ביהודה בחיים לא היה יכול **הסמ"ך מ"ם** להיות שם, רק בדוחק בבחינת אורח ועכשיו מולך שם, ותחילת הקלקול יצא על ידי חזן וראש הקהל וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כתב שם כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם.

אחינו בני ישראל איפו אנחנו??

וכך נתגלגל הדבר עד שישנם הרבה "בודקי סכינים", ושוחטים לאלפים ורבבות ביום אחד.

אם לאו הוא יכול תיכף ומיד לעזוב השחיטה]. ויצא העגל הזה!!!

הלכתי אז לרב אחד גדול וזקן, שהיה נראה בעיני כצדיק גדול, סיפרתי לו כל הענין, ואמר לי זה לא צחוק, סכין פגום? סכין פגום? אוי ווי!!! והראה לי סיפור נורא שמובא בספר שבחי האריז"ל, וז"ל: מעשה נורא בשוחט שנתגלגל בתיש עבור ששחט פעם אחת בסכין פגום: 111

אחר כל זה אמרתי לרב הזה אולי כבודו יעורר את הציבור בדרשותיו על זה? ענה לי הרב, אתה לא יודע איזה מלחמות ורדיפות וצער אני יכול לעבור על ידי זה שאני יגלה ויעורר את הציבור על ענין חמור כזה, עד שלא יהיה לי מנין אפילו בהלוי' אחר מאה ועשרים שנה, ואני רוצה שיהיה לי לוי' גדולה כמו שאר הרבנים הגדולים.

סיפרנו אז הבעיות שלנו לעוד כמה רבנים הכל מה שהולך בהשחיטה, וענו לנו שזה בעיה, אבל מה אפשר לעשות זה שעת הדחק והפסד ישראל הפסד מרובה ועוד תירוצים שונים!!!, וראינו שאם הרבנים יודעים ושותקים, מה נעשה אנן שהפרנסה הזאת היא היחידה בדינו, ואם הרב שהוא האחראי הראשי אינו מעוניין לתקן, אנחנו לא צריכים להיות יותר טובים וכשרים מהם. [תדעו נאמנה! דיברנו עם המקובלים הגדולים, והאוטיסטים הנביאי שקר שלנו שאומרים שהם יודעים ונותנים לנו הרבה עצות מה ואיך לתקן,

האמת ניתן להאמר שהכל הוא **ביזנעס גדול של שקר, הכל זה כסף וכסף ועוד הפעם כסף, והכל מה שהם עושים זה כבוד וכסף**, והסימן הכי הגדול שלנו שאף פעם לא אמרו לנו שאנחנו אוכלים טריפות ונבילות, [ואנו בטוחים כי הם לבד אוכלים כל הטריפות האלו, כי אם לא מה הם עושים עם כל המליונים שבא לידם על ידי שהם מרמים את עם ישראל, אדרבה! תעשו חקירות ותיווכחו] בתוך כך שהרבנים הרב לנדה והרב וואזנער והעדה החרדית ובעלז והרבנות צועקים ומפרסמים בכל העיתונים שמאכילים לנו טריפות ומזהירים אתנו לא לאכול זה וזה. והרבנות גילה לנו כבר כמה פעמים בעיתונים ומודעות שהרבה שנים האכילו אותנו ממש נבילות, כמו המודעה בבני ברק ובתל אביב, ולפני כמה שנים בחיפה, שהרבנות לא התביישו לכתוב בעיתון ששלושים שנה מוכרים לנו עופות מהערבים, ולקבל על עצמנו תעניות וסיגופים והגעלת כלים, [כל הכבוד להם] והאוטיסטים והקאבאליסטים [הנביאי שקר שלנו] אין פוצה פה ומצפצף [מוכרים לנו לַאקְשָׁן]

לומר לנו שכל הבעיות מה שבא לעם ישראל הוא בגלל הטריפות שנותנים לעם ישראל, וכל זה הוא ביודעים וידוע לכל אחד, עד שהחוצפה כל כך גדולה שהבג"ץ מתערב ופוסקים לנו שהרבנות אסור להם להוריד את ההכשרים מהמשחיטה שתפטו אותם, שהם רימו את עם ישראל בארצינו הקדושה שנים רבות, והאכילו אותנו נבילות וטריפות, ואפילו שהשונאים שלנו הערבים הרגו את העופות והבהמות ומכרו לנו בתור כשרות, הם מסכימים ורוצים שנכשל עוד ועוד. בא ונשאל את כל אחד, איך אנחנו יכולים להיות טַמְּקָלִים גדולים כאלו שִׁפְתֵי מאמין לכל דבר, דבר שכתוב בתורה שהטריפות הוא אסון מספר אחד של עם ישראל כמו שכתוב בדגל מחנה אפרים" (פרשת

לדוגמא מה שכתב בתולדות יעקב יוסף (פ' נשא בדי"ה העולה) כתב וז"ל: **עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.**

וכתב בספר שערי תשובה לרבינו יונה ז"ל וז"ל: **אם הרב אינו משגיח על השוחט ובודק כראוי וסומך עצמו על חזקתו הרי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו. וכן מובא בתבואות שור (על מסכת חולין) שהסמ"ך מ"ם יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשותו. ובשו"ת חת"ס (או"ח סימן ר"ה) כתב וז"ל: המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר, הוא הסמ"ך מ"ם) יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב': שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג': סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכולם, עכ"ל.**

נזכור נא מה שכתוב בתורה (בראשית ד, ט'), "קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה", ופירש רש"י (בראשית רבה כב, ט'), **דמו ודם זרעיותיו עד סוף כל הדורות**, ועיין שם בשפתי חכמים שכל זמן שהוא נגלה הנקמה תהי' יותר גדולה, כמו בדם זכריה הנביא (עיין גיטין נז), ועיין בבא בתרא י"א ע"א, סנהדרין לז עמוד א'. ועיין עוד סנהדרין שם במשנה: שכל אחד חייב לומר בשבילי נברא העולם וכו', אם לא יגיד ונשא עונו, (וירא ה, א'), יש לו עונש מהשם וכו' עיין שם.

ואין אני כבר רוצה לדבר מהשחיטות הגדולות כאן בארצינו הקדושה, שזה ממש פחד גדול איך ששוחט שוחט אחד כל כך הרבה עופות ברגע אחד, והסמ"ך מ"ם עשה מכל שוחט מכונה אוטומאטית רובורט, והכוח של הסמ"ך מ"ם הוא כל כך גדולה שאף אחד לא יכול לעלות על דעתו ששוחט אחד לפני 50 שנה לא שחט בשנה שלימה מה ששוחט אחד שוחט היום ביום אחד בלבד. ומקומות השחיטה הגדולים סגור ומסוגר ואין יכולים לילך ולראות, ואפילו אם יהיה אחד שיבוא, מי מבין בכלל היום בעניני שחיטה, או יותר טוב מי מעוניין בכלל להיכנס בעובי הקורא ולתקן איזה דבר!!!

הרבה שוחטים בוכים ומבכים באמת את המצב, אבל הפרנסה דוחקת, והסמ"ך מ"ם לא נותן לנו להפסיק אפילו אם נרצה. [והאמת שאנחנו לא מאמינים כלל בהקדוש ברוך הוא שהוא נותן לנו הפרנסה, שאם היינו מאמינים היינו כבר עוזבים מזמן הפרנסה הזאת].

אבל בואו ונראה, מי מאחינו בני ישראל יבוא לעזרתינו? ישנם בארצינו הקדושה כל מיני גמח"ים, והשטן יודע ועד והוא מסכים לעשות כמה גמח"ים שרק רוצים, אבל הגמ"ח הזה לתיקון השחיטה שעולה לנו כל כך הרבה קרבנות לא יתן הסמ"ך מ"ם לאף אחד לעסוק בזה. אדרבה בואו ונראה איפו הם הבעלי מסירת נפש בארצינו הקדושה, מי מוכן לעזור לנו שלא נאכיל את עם ישראל בארץ ישראל נבילות וטריפות ממש.

כדי להבין קצת למה צריך מסירת נפש לענין הקדוש הזה אשר כל עם ישראל תלוי בזה נביא

אבל אשמים אנחנו על אחינו!

לומר, שייטיב מעשיו, ויחזור בתשובה, והן כלין מאליהן, כי אז לא יוכלו לשלוט עליו עוד. [ועיין עוד בספר הקדוש מאור עינים פירוש הגמרא הנ"ל בשם הבעל שם טוב].

וכן כתב בראשית חכמה (שער הענה פרק ד'), וז"ל: והוי יודע כי רעת האדם בעולם הזה אינו אלא מצד חטאיו, ואין יכולת ביד האדם להצד לחבירו אם אין לו סיוע מלמעלה בעונו, ולפיכך אל יאשים את חבירו, אלא לחטאו ולפשעו, עכ"ל.

ועתה כשופר ארים קולי, יהודים מאמינים בני מאמינים, קדושים מרחם אמם, טהורים מלידה, אל תחשבו עוד, צעקו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הזעקו בחוצות ירושלים ובכל מקומות מושבותיכם, התעוררו והתחזקו ואל תתיגעו עד שבכח הרבים יעלה בידכם לתקן מה שהיה מקולקל כל השנים האלו, ובטוח אני בזאת ובזכות הרבים.

ועי' באעה"ח. ע. ד. ש

כל פרעניות שבאה לעולם, באה בגלל ישראל (יבמות סג).

איתא בגמרא גיטין (דף ז עמוד א') שלח ליה מר עוקבא לר' אליעזר, בני אדם העומדים עלי וכו', קא מצערי לי טובא וכו', שלח ליה, דום לה' והתחולל לו (תהלים לז), דום לה' והוא יפיל חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש, והן כלין מאליהן, עד כאן. ובספרים מפרשים הענין על פי מה דאיתא בזוהר חדש (פרשת בלק דף ס"ו ע"ב), מעשה ברבי אליעזר וחבריא, שראו נחש גדול עובר לפניהם, ורץ אחר איש אחד להורגו, אמר רבי אליעזר להנחש, איש זה כבר עשה תשובה, וניחם על הרעה, וכך הוה, שלא היה יכול להרוג את היהודי, רק את הכותי, עד כאן. וההסבר הוא, דאין יכולים להזיק לאדם רק מכח חטאיו, על כן כיוון שהאיש עשה תשובה לא היה הנחש יכול לשלוט עליו עוד, וכן אמרו חז"ל אין ערוד ממית אלא החטא ממית. וזה פירוש הגמרא הנ"ל כששלח מר עוקבא לרבי אליעזר על דבר הרשעים העומדים עליו, שלח ליה, השכם והערב עליהם לבית המדרש, רצה

מעשה בשוחט שנתגלגל בתיש

יום אחד* בערב שהיו לומדים, נכנס תיש גדול ופתח הדלת, ונתקרב לרב ושם פיו באזני הרב ודבר עמו, והשיבו הרב, לך לשלום אנכי אעשה כדברך. וילך התיש. וכל החברים המה ראו כן תמהו. אמר הרב להרח"ו, קום ולך וקנה התיש הזה בכל מה שישאלו ממך והבא אותו אלי. אמר לו, אדוני מהיכן אני מכיר אותו. אמר לו, לך והוא יכירך מי הוא. ויקם וילך חוץ לעיר לעדר הצאן. מיד רץ התיש ויבוא אליו ושם קרנו בחגורו. בא הרועה והכה אותו להסירו מעליו, ולא יכול לו. אמר לו הרח"ו, למה אתה מכה בו, שאני רוצה לקנותו, ואז שחק הרועה ואמר לו, בעליו הוא עשיר גדול ואינו מוכר אותו. אמר לו אני אלך אצלו. וכן הי', והלך אליו וידבר עמו, ובעליו שאל ממנו ערך חמישים תיישים, ונתן לו. ויבא התיש אחריו.

והרב שלח אחר כל השוחטים שיבואו לפניו, ויבואו. אמר להם, השחיזו כל אחד סכיננו. וכן עשו. ולקח הרב סכין אחד מהם, ובדקו כולם, וגם הרב. ויאמר הרב לתיש, הפל עצמך לארץ ותאמר וידוי.

וכן עשה. וראו כולם שהוא בוכה. וכשגמר אמר לו הרב, פשוט צוארך. ופשוט. בקשו לקשרו כמנהג, אמר הרב, אינו צריך, שכבר פשוט צוארו מאליו, ואמר להרב סופינו שהוא ישחוט אותו, ונתן לו כוונות שיכוין בשחיטתו. וכן עשה. ובקש לבדוק הריאה. אמר הרב, אינו צריך, שכך אמר לי התיש שהוא כשר מכושר מבפנים. ואז צוה הרב שלא ישליכו ממנו שום דבר זולת דמו והרעי, ועורו יעבדו לשם ספר תורה ותפלין, וקרניו לשופרות, ויביאו כל הבשר לפניו. וקרא לסופר ואמר לו שיכתוב כוונות, ושלח לכל תלמיד חכם שירצה חתיכת בשר שיאכל אותו בכוונות אלו. וכשגמר הדבר, שאלו החברים מה זה הדבר. אמר להם, זה הי' שוחט פלוני, ויום אחד הכריחוהו שישחוט במהרה, והסכין הי' בה פגימה דקה מן הדקה ונעלמה ממנו, ויצא כשר, ונמצא שהאכיל נבלה לישראל. ובא ואמר לי שאתקן אותו שישחטוהו ויזהרו בסכין, שאם יתקלקל הסכין הוא חוזר לגלגלו. לכן תקנתי אותו. ויחרדו כל החברים. ובלילה בא בחלום לרב ואמר לו, רוחך ינוח לעולם הבא כמו שהנחתי.

* מעשה שהובא בספר שבחי האריז"ל כתב יד קדום.

אָפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבָא בְּשִׁכְרוֹ

לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטַהַר וּלְקַדְּשׁ הַנֶּפֶשׁ וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה וְדִלּוּגוֹ עָלֵי אֶהְבָּה הָא לְמָה הַדְּבָר דּוֹמָה לְתִינּוֹק קֵטָן שְׂאִינוּ יוֹדַע דְּבַר וּמְדַבֵּר חֲצָקָן שֶׁל תְּבוּת בְּלַעְגֵי שׁוֹפָה וְאָבִיו וְאִמּוֹ יִצְחָקוּ לוֹ יִשְׁמְחוּ לְקוֹלוֹ כִּי יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק וְיִשְׁמַח בְּשִׁהְיֵי אֵלֵי יֵשׁ לוֹ חֶבֶה בַּתּוֹרָה וְרוֹצֵה לְלַמֵּד אֵךְ אֵין דַּעְתּוֹ מִשְׁגָּת אוֹ אֵין לוֹ מִי שְׂיִלְמְדֵנוּ וְלוֹמַד כְּפִי שְׂיוֹדַע בּוֹדָאֵי עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ וּבָא בְּשִׁכְרוֹ הֵבֵה פִי כֵן אֵין מְקוֹם פְּטוֹר לְמִי שְׂאִינוּ יוֹדַע לְלַמֵּד אֵין טַעֲנָה זוֹ פּוֹטְרֵתוֹ לְיוֹם הַדִּין כִּי יִכּוֹל לְלַמֵּד כְּמוֹ שְׂיוֹדַע.

(רבי אליעזר בר יצחק פאפו, פלא יעץ, ערך זהר)

עַל יְדֵי לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֶרֶ"י מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפִשׁוֹ, וְיִזְכָּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן, וְיִזְכָּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם - אָמַר מֶרֶן הָאֶרֶ"י, שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמְּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וּלְגַלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל וּבַעֲת עֵקֶבְתָּא דְּמִשְׁיָחָא הַתְּגַבְרוֹת הָרַע וְהָעֲזָז וְהַמּוֹדוֹת רַעוֹת בְּהִנְהָגוֹת רָאשֵׁי עַרְב רַב נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז מִן הַשָּׁמַיִם סֵפֶר הַזֶּהר וְהַתְּקוּנִים וְאַחֲרֵיהֶם כַּתְּבֵי מֶרֶן הָאֶרֶ"י וּבָזָה הַלְמוֹד מִבְּעַר הַקּוֹצִים וְהָרַע שְׁבִנְפִשׁוֹ וְיִזְכָּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹר עֲלִיּוֹן וְיִזְכָּה לְכָל מִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבַע עוֹלָם וְלָזָה נִתְּגַלָּה הָאוֹר הַזֶּה. וְעַקֵּר לְמוֹדָה בְּפִנְיֵמִיּוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה שֶׁתִּשְׁעִיג הָאָרֶה וְחִיּוֹת אֵלְקִיּוֹת בְּנִפְשָׁה בַּעֲת לְמוֹדָה וּבְכָל הַיּוֹם... אָמַר מֶרֶן הָאֶרֶ"י שְׁבַזְמֵן הַזֶּה נִסְתָּרוֹת נַעֲשׂוּ נִגְלוֹת וְשִׁמְחָה לְפָנֵי הַמְּקוֹם לְלַמֵּד בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וּלְגַלוֹת רִזִּין לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

(רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, היכל הברכה, דברים רח:)